

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

Aasaa, Fifth Mehl:

ਭੂਪਤਿ ਹੋਇ ਕੈ ਰਾਜੁ ਕਮਾਇਆ ॥

Becoming a king, the mortal wields his royal authority;

ਕਰਿ ਕਰਿ ਅਨਰਥ ਵਿਹਾੜੀ ਮਾਇਆ ॥

oppressing the people, he gathers wealth.

ਸੰਚਤ ਸੰਚਤ ਥੈਲੀ ਕੀਨੀ ॥

Gathering it and collecting it, he fills his bags.

ਪ੍ਰਭਿ ਉਸ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਵਰ ਕਉ ਦੀਨੀ ॥੧॥

But God takes it away from him, and gives it to another. ||1||

ਕਾਚ ਗਗਰੀਆ ਅੰਭ ਮਝਰੀਆ ॥

The mortal is like an unbaked clay pot in water;

ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਉਆਹੂ ਮਹਿ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

indulging in pride and egotism, he crumbles down and dissolves. ||1||Pause||

ਨਿਰਭਉ ਹੋਇਓ ਭਇਆ ਨਿਹੰਗਾ ॥

Being fearless, he becomes unrestrained.

ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ਕਰਤਾ ਸੰਗਾ ॥

He does not think of the Creator, who is ever with him.

ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਕੀਆ ਸੰਬਾਹਾ ॥

He raises armies, and collects arms.

ਨਿਕਸਿਆ ਫੂਕ ਤ ਹੋਇ ਗਇਓ ਸੁਆਹਾ ॥੨॥

But when the breath leaves him, he turns to ashes. ||2||

ਉਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ ਅਰੁ ਰਾਨੀ ॥

He has lofty palaces, mansions and queens,

ਹਸਤਿ ਘੋੜੇ ਜੋੜੇ ਮਨਿ ਭਾਨੀ ॥

elephants and pairs of horses, delighting the mind;

ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ਪੂਤ ਅਰੁ ਧੀਆ ॥

he is blessed with a great family of sons and daughters.

ਮੋਹਿ ਪਚੇ ਪਚਿ ਅੰਧਾ ਮੂਆ ॥੩॥

But, engrossed in attachment, the blind fool wastes away to death. ||3||

ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਹਾ ਤਿਨਹਿ ਬਿਨਾਹਾ ॥

The One who created him destroys him.

ਰੰਗ ਰਸਾ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾਹਾ ॥

Enjoyments and pleasures are like just a dream.

ਸੋਈ ਮੁਕਤਾ ਤਿਸੁ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ॥

He alone is liberated, and possesses regal power and wealth,

ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥੪॥੩੫॥੮੬॥

O Nanak, whom the Lord Master blesses with His Mercy. ||4||35||86||